

α) Σε γενική

- Διαιρετική
- Αναφοράς
- Αξίας
- Αντικειμενική
- Συγκριτική
- Αφετηρίας / χωρισμού
- Αίτας [σε επιφώνημα]:
Αξίως ἡμῶν αὐτῶν ἐπολεμήσαμεν. [αξίας]
Ἠσκήσατε τὰ εἰς τὸν πόλεμον πολὺ μᾶλλον τῶν πολεμίων. [συγκριτική]

β) Σε δοτική

- Αντικειμενική
- Αναφοράς
- Ποσού (μέτρου ή διαφοράς):
Ὅμοίως τούτῳ ἀναμάρτητός εἰμι. [αντικειμενική]

γ) Σε αιτιατική

- Με τα ομοτικά μόρια νή, μά· σχηματίζονται εμπρόθετοι προσδιορισμοί που δηλώνουν επίκληση:
Νή τοὺς θεοὺς συγγνώμην ἔχω ὑμῖν.
- Αναφοράς [σε τροπικά επιρρήματα + ἔχω]:
Εὖ ἔχομεν τὰ σώματα.

A. Η Γενική

Η γενική, όταν συνοδεύει επιρρήματα, έχει συνήθως τις λειτουργίες και τις σημασίες που διαθέτει όταν συνοδεύει επίθετα, καθώς πολλά επιρρήματα παράγονται από επίθετα ή ως προς τη σημασία τους αντιστοιχούν σε κάποια επίθετα.

Η γενική μετά από επιρρήματα διακρίνεται στα ακόλουθα είδη:

1. Γενική Διαιρετική. Συνήθως εξαρτάται από επιρρήματα:

- α) Τοπικά (ἄνω, ποῦ, ὅπου, οὐ, οὐδαμοῦ, πανταχοῦ, αὐτοῦ, ἐνταῦθα, ἐνθα, πολλαχοῦ, πόθεν κ.α.)
- β) Χρονικά (πότε, ὀψέ, πηνίκα, πρωί κ.α.)
- γ) Ποσοτικά (ἅπαξ, δῖς, τρίς, ποσάκις, πολλάκις, μάλιστα, ἄγαν κ.α.)

π.χ. Οἱ ἐκπεπτωκότες ἔμενον ἔξω τῆς Ἀττικῆς.

2. Γενική της Αναφοράς. Συνήθως εξαρτάται από τροπικά επιρρήματα (εὖ, καλῶς, μετρίως, ὡς, πῶς, ἱκανῶς, οὕτως, κ.α.) συνοδευόμενα από τα ρήματα ἔχω, ἤκω, κείμαι.

π.χ. Βασιλεὺς πῶς ἔχει παιδείας;

3. Γενική της Αξίας. Συνήθως εξαρτάται από επιρρήματα που έχουν την ίδια ρίζα με επίθετα που συντάσσονται με γενική της αξίας. Τέτοια επιρρήματα είναι : ἀξίως , ἀναξίως, ἀνταξίως κ.α.)

π.χ. Αξίως εἰπεῖν τῶν τετελευτηκότων.

4. Γενική Αντικειμενική. Συνήθως εξαρτάται από επιρρήματα που έχουν την ίδια ρίζα με επίθετα που συντάσσονται με γενική αντικειμενική. Τέτοια επιρρήματα είναι : ἀπείρως, ἐμπείρως, ἀμελῶς, ἐπιμελῶς, ἀφειδῶς, ἐγκρατῶς, ἀκρατῶς κ.α.

π.χ. Ἀπείρως εἶχον τῶν πραγμάτων.

5. Γενική Συγκριτική. Λειτουργεί ως β' όρος σύγκρισης και εξαρτάται από επιρρήματα συγκριτικού βαθμού.

π.χ. Ὅρῶν δ' αὐτοὺς λυπουμενους μᾶλλον τοῦ προσήκοντος.

6. Γενική της Αφετηρίας / χωρισμού. Δηλώνει τοπική ή χρονική αφετηρία, το τοπικό δηλαδή ή το χρονικό σημείο από το οποίο αρχίζει κάτι. Προσδιορίζει επιρρήματα που δηλώνουν απομάκρυνση, χωρισμό ή προσέγγιση, όπως ἔξω, ἐκτός, πόρρω / πρόσω, ἐντός, εἴσω, ἐγγύς, πλησίον, πέραν, μακρᾶν, ἐναντίον, ὀπισθεν, ἐκατέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν, μεταξύ, ἔμπροσθεν κ.α.

π.χ. Ἐγγὺς τῆς πόλεως.

7. **Γενική της αιτίας.** Η γενική που προσδιορίζει επιφωνήματα είναι γενική της αιτίας. Δηλώνει την αιτία που προκάλεσε την αναφώνηση και προσδιορίζει επιφωνήματα που δηλώνουν λύπη, αγανάκτηση, θαυμασμό, όπως φεῦ, οἶμοι, βαβαί / παπαί, νή, μά και το κλητικό επιφώνημα ᾠ.

π.χ. Οἶμοι τῶν ἐμῶν κακῶν.

B. Η Δοτική

Η δοτική, που προσδιορίζει επιρρήματα έχει λειτουργίες ανάλογες με τη δοτική που συνοδεύει επίθετα.

Η δοτική μετά από επιρρήματα διακρίνεται στα ακόλουθα είδη:

1. **Δοτική αντικειμενική.** Συνήθως εξαρτάται από επιρρήματα των οποίων το επίθετο συντάσσεται με δοτική αντικειμενική. Τέτοια επιρρήματα είναι: εὐμενῶς, δυσμενῶς, δυσκόλως, χαλεπῶς, ἐπομένως, ἐφεξῆς, ἀκολούθως, ὁμολογουμένως, ὁμοίως, συμφώνως, ἄμα, ὁμοῦ, διαφόρως, ἐναντίως, χρησίμως, πλησίον, πρεπόντως κ.α.

π.χ. Ἄμα τῇ ἡμέρᾳ.

2. **Δοτική της Αναφοράς.** Συνήθως εξαρτάται από τροπικά επιρρήματα (εὖ, καλῶς, μετρίως, ὡς, πῶς, ἱκανῶς, οὕτως, κ.α.) συνοδευόμενα από το ρήμα ἔχω.

π.χ. Καὶ πῶς ἔχετε ταῖς διανοίαις (περὶ τούτων), θεωρήσατε.

3. **Δοτική του ποσού (μέτρου ή της διαφοράς).** Δηλώνει ποσοτική διαφορά και προσδιορίζει επιρρήματα συγκριτικού (σπάνια υπερθετικού) βαθμού, καθώς και επιρρήματα θετικού βαθμού με συγκριτική σημασία (ὀλίγῳ, πολλῶ, ὅσῳ, τόσῳ κ.α.)

π.χ. Θρίβων ὀλίγῳ πλείους διεβίβασε.

Γ. Η Αιτιατική

Η αιτιατική, που προσδιορίζει επιρρήματα έχει λειτουργίες ανάλογες με τη αιτιατική που συνοδεύει επίθετα.

Η αιτιατική, που προσδιορίζει επιρρήματα διακρίνεται στα ακόλουθα είδη:

1. **Αιτιατική της αναφοράς.** Συνήθως εξαρτάται από τροπικά επιρρήματα (εὖ, καλῶς, μετρίως, ὡς, πῶς, ἱκανῶς, οὕτως, κ.α.) συνοδευόμενα από το ρήμα ἔχω.

π.χ. Ὑγιαίνουσιν οἱ τὰ σώματα εὖ ἔχοντες.

2. **Με αιτιατική συντάσσονται και τα ομοτικά μόρια μά, νή.**

π.χ. Ναὶ μὰ Δία